

Päättely, substantiivi.

Filosofia. yleisesti päättely tarkoittaa kognitiivista prosessia, jossa olettamuksesta edetään perustellusti johtopäätökseen.

Päättely jakaantuu kolmeen pääläjiin: [induktio](#), [deduktio](#) ja [abduktio](#). Induktiossa, joka ei säilytä totuutta päätellään rajallisesta todistusaineistosta yleiseen lainalaisuuteen. Esimerkiksi jos näemme 999 mustaa korppia, voimme siitä päätellä induktion avulla, että myös tuhannes korppi on musta. Deduktiossa, joka on välttämättä totuuden säilyttävä, päätellään yleisestä erityiseen. Jos siis johtopäätös on tosi, myös olettamukset ovat tosia. Tavanomainen logiikan sääntöjen mukaan etenevä päättely on luonteeltaan deduktiviista. Abduktiossa puolestaan edetään todetusta ilmiöstä mahdolliseen selitykseen. Abduktiota käytetään tyypillisesti rikostutkimuksessa, jossa todisteiden perusteella pyritään löytämään tapahtuneelle selitys. Lisäksi on [analogiapäättelyä](#), jossa johtopäätökseen saavutaan samankaltaisuuden perusteella. Tutkimuskohteen perusteella voidaan myös erottaa [teoreettinen](#) ja [käytännöllinen](#) päättely.

Synonyymi : Inferenssi.

Lähdeviittaus tähän sivuun:

Tieteen termipankki 5.05.2019: Filosofia:päättely. (Tarkka osoite: <https://tieteentermipankki.fi/wiki/Filosofia:päättely>.)

En dernier recours l'enveloppe 18 vous apportera de l'aide...